

Semblava que la tradició familiar inclinaria en Joan Dexeus Trias de Bes cap a la medicina. Això només pel que fa al seu primer cognom, però, perquè **“la de Trias de Bes és una nissaga molt important de juristes. El meu avi, sense anar més lluny, va ser el primer catedràtic de dret internacional en l'àmbit espanyol.”** Fet que ens trasllada a finals del segle passat: **“La seva generació va ser la primera que es va plan-tejar les noves necessitats sorgides de la interrelació entre països. Abans de la Primera Guerra Mundial, els ciutadans circulaven per Europa tranquil·lament, sense necessitat de visat. Calia alguna fórmula que adequés les lleis d'un país a les d'un altre, i això va ser el dret internacional.”** La història demostra que els períodes d'agitació sempre han estat el detonant perquè la legislació evolucionés: **“La Declaració dels Drets Humans va ser en gran part conseqüència del drama nazi.”**

El nostre entrevistat segueix l'estela deixada per l'avi. Així, és especialista en dret fiscal internacional: **“El nostre país ha deixat enrere una fiscalització molt primitiva, basada en la contribució urbana. De sobte, les necessitats de l'estat modern van concedir als impostos una importància enorme. A mesura que la globalització ha anat adquirint protagonisme, les empreses, a l'hora d'implantar-se a l'estranger, s'han trobat amb la circumstància que els impostos no són els mateixos a Espanya que a França.”** Els nostres empresaris, doncs, necessiten un professional que els assessori a l'hora d'endegar qualsevol operació en un altre país i els estrangers per venir al nostre.

¿I qui millor per fer-ho que en Joan, que no només és advocat especialista en dret internacional, sinó també economista? **“Quan jo vaig estudiar, la carrera de dret, ben estructurada, tenia un buit enorme pel que feia a l'economia. L'única assignatura de la llicenciatura relacionada amb aquesta disciplina li concedia un tractament molt superficial i no tenia en compte fenòmens tan pràctics com el comptable i l'administratiu, aspectes que l'advocat necessita conèixer per treballar amb l'empresa. Això em va conduir a l'economia.”**

La seva especialització el capacita àmpliament per comentar injustícies com el fet que **“a Espanya una fortuna a partir de disset milions es considera patrimoni, mentre que a França cal un mínim de 117 milions. D'aquesta manera, un ciutadà amb pis de propietat sense hipoteca ja tributa per patrimoni, la qual cosa és totalment irreal.”** I això és només la punta de l'iceberg: **“Sempre ens ha faltat una definició completa del que vol el país. Tenim una indústria molt important, la turística, que es podria haver completat amb una altra gran indústria, la de la jubilació, que atrauria grans fortunes. Tanmateix, quan un alemany pretén instal·lar-se al nostre país i descobreix que l'obliguen a pagar un impost de patrimoni inexistent al seu país, canvia d'opinió. El de patrimoni és un impost de molt poc rendiment però terriblement onerosos per als qui no defrauden. Amb la caiguda del tipus d'interès, el tipus de l'impost pot ser superior al rendiment.”**

Davant fets com aquest, el frau fiscal resulta una sortida atractiva per a alguns ciutadans, una temptació contra la qual el nostre interlocutor intenta advertir els clients: **“El frau és un nyap, del que es tracta és de**

pagar el mínim possible dins de la legalitat.” No obstant això, els abusos financers estan a l'ordre del dia: **“Evidentment, nosaltres copiem el que passa als Estats Units. Amèrica ha inventat les *stock options*, però allí no es regalen, sinó que es concedeixen amb comptagotes només a aquelles persones que realment acceleren el ritme d'una companyia. És clar que tothom és important en la vida d'una empresa, però no té sentit que algú sigui dipositari d'*stock options* si la seva actuació no ha estat especialment decisiva o prolongada.”**

Les privatitzacions són un altre dels actuals protagonistes de la nostra economia, unes operacions que **“aporten més feina als despatxos de Madrid que als de Barcelona. La capital de l'Estat és el centre financer i administratiu de les grans empreses del país. El problema a l'Estat espanyol, en general, és que ens falta tradició en aquests afers, i per això molts no els enfoquem correctament: la inexperiència a l'hora d'enfrontar-nos a casos com el de Rumasa, per exemple, ens va costar un bilió de pessetes als ciutadans. És per aquesta manca de tradició que ara estem repartint els beneficis de les privatitzacions entre una minoria en comptes de deixar que se'n beneficiï tot l'Estat.”**

Mig segle d'exercici converteix el lletrat que ens acompanya en testimoni privilegiat de l'evolució experimentada per la consciència fiscal dels catalans: **“Tot just quan començava, em vaig adonar que la meua opció resultava encara original, atès que la fiscalització estava esdevenint més i més feixuga.”** Ara, però, adreçar-se al despatx d'en Joan Dexeus per a qualsevol consulta fiscal ja és habitual entre molts barcelonins: **“Tenim molts clients fidels, i en molts d'aquests casos es crea una relació d'amistat. Els clients ens preocupen i els advertim sobre qualsevol novetat legislativa que els pugui afectar d'alguna manera.”** Aquesta **“assistència permanent”** ha convertit el nostre convidat en **“conseller”** de més d'una societat. **“El públic no s'adona que estem fent passos, com la Unió Europea, que convertiran aquest món en un lloc completament diferent dintre de 30 anys”,** insisteix. **“Avui dia estem entrant en una fase apassionant, consistent en l'harmonització de tot un seguit de lleis. Aquesta és la gran labor de la Comissió Europea: no passarà molt de temps abans que ens calgui estudiar la Llei d'enjudiciament civil des d'un punt de vista internacional, sobretot pel que fa a qüestions mercantils, de manera que al comerciant li sigui indiferent vendre en un país o en un altre.”**

La seva experiència, també com a docent, l'avalua igualment per valorar la preparació dels nostres joves per dedicar-se a una vessant del dret tan complexa com la seva: **“Els joves són més conscients d'aquesta realitat i hi responen estudiant idiomes, per exemple. La seva preparació en aquest sentit, però, comença un cop finalitzada la carrera, mitjançant màsters i altres opcions d'ampliació d'estudis.”** Ell mateix té un gran domini de la llengua francesa que li ha estat molt útil per convertir-se en cònsol de Luxemburg, càrrec que aquest **“home d'humanitats”** ocupa des de fa anys. Tanmateix, per a ell **“cap honor no és comparable a la satisfacció de trobar l'argument que justifica aquella persona que se sent totalment desemparada.”**

“Cap honor no és comparable a la satisfacció de trobar l’argument que justifica aquella persona que se sent totalment desemparrada”

Joan Dexeus - Barcelona (Barcelonès)